

Na konečné tramvaje

Karel Plíhal

1. Toulám se na konečný tramvaje,
kde jsi mě před půlrokem nechala.
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvajů tě ještě dneska donese.
- R: Můra světlem zmámená
bloudí slepým jízdním řádem,
noční nebe volným pádem
rozmačkalo den.
Bezbranná a bezcenná
a zmoklá myš je tato chvíle,
co mi vlezla do košile
a nemůže ven.
3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakanejch mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.

R: